

У 1903 р. М. С. Каринському було присвоєно звання присяжного повіреного. У 1907 р. він був обраний членом Ради присяжних повірених округу Харківської судової палати з місцем проживання у Харкові й залишався одним з 9 членів Ради до листопада 1916 року.

АДВОКАТ ВАЛЕРІАН ВАЛЕРІАНОВИЧ ЛАШКЕВИЧ (1876 — НЕВІДОМО)

Народився у родині професора медицини Валеріана Григоровича Лашкевича. Навчався у сімейній школі видатного українського педагога Христини Данилівни Алчевської.

Вищу освіту В. В. Лашкевич здобув у Харківському університеті: спочатку на фізико-математичному, а згодом на юридичному факультеті. Закінчивши Харківський університет у 1902 р., продовжив освіту в Новому університеті Брюсселя, де слухав лекції видатних юристів та соціологів. У 1903 р. написав курс російського торговельного права та переклав «Правила адвокатської етики» Союзу Американських Адвокатів.

Брав участь у російсько-японській війні (1904 — 1905 рр.), отримав звання підпоруччика, нагороджений орденами Св. Анни і Св. Станіслава.

Після повернення з війни В. В. Лашкевич працював помічником присяжного повіреного, згодом — присяжним повіреним у Харкові.

Був членом Ради присяжних повірених Харківської судової палати, юрисконсультом Харківської міської управи та помічником юрисконсульта управління Південної залізниці. Обирався гласним міської думи Харкова.

У 1912 р. В. В. Лашкевич був обраний членом IV Державної Думи Російської імперії від Харківської губернії. Входив до фракції кадетів. Був членом комісій з судових реформ, з міських справ, зі шляхів сполучення.

Під час Лютневої революції входив до складу Тимчасового комітету Державної Думи. 6 серпня 1917 р. обраний до складу Помісного собору Православної церкви від Державної Думи. Учасник Білого руху. Емігрував до Болгарії.

АДВОКАТ ПАВЛО ГАВРИЛОВИЧ МАТЮНІН (1852 — НЕВІДОМО)

Виходець із дворянського роду Казанської губернії. Син голови Вітебської казенної палати Гаврили Павловича Матюніна.

Після закінчення Імператорського Олександрівського ліцею у 1869 р., вступив на службу в канцелярію Державного контролю. Згодом понад десять років служив судовому відомству у Санкт-Петербурзькій губернії. У 1881 р. був призначений мировим посередником в Ольгопільський повіт Подільської губернії. У 1885 р. призначений головою канцелярії Подільського губернатора.

У 1892 р. П. Г. Матюнін вийшов у відставку в чині колезького радника і був зарахований присяжним повіреним округу Харківської судової палати.

У 1907 р. обраний членом III Державної Думи від Харківської губернії. Входив до фракції октябристів. Був головою редакційної комісії, а також членом комісії із запитів, із судових реформ та з направлення законодавчих ініціатив.

Доля після 1917 року невідома.

АДВОКАТ ПЕТРО ГУСТАВОВИЧ ГЕСС-ДЕ-КАЛЬВЕ (1831 — 1898)

Виходець з дворянського роду Ізюмського повіту Харківської губернії. Син доктора філософії, композитора, музикознавця, гірничого начальника Луганського ливарного заводу Густава Густавовича Гесс-де-Кальве — одного з перших біографів Григорія Сковороди.

Освіту Петро Гесс-де-Кальве здобув в одному із приватних пансіонів та на юридичному факультеті Харківського університету. У 1852 р. закінчив університет зі ступенем кандидата права.

З 1853 р. працював у канцелярії Харківського генерал-губернатора. Був статським радником.

До цього історичного періоду належать такі провідні адвокати Харківщини, як Микола Міхновський, який уперше висунув ідею незалежності усіх українських земель і у 1900 році видав власним коштом брошуру «Самостійна Україна» та адвокат Григорій Данилевський, детальніше про яких можна дізнатися з травневого Вісника НААУ за 2019 рік.